

OBIATOWAĆ (2) *vb impf*

obiatować (2), [**obietować**].

Oba o oraz drugie a prawdopodobnie jasne (tak w obiata oraz -ować); pierwsze a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie); obietować z tekstu nie oznaczającego é.

[*inf* obiatować. ◇ *praes* 3 *pl* obiatują.] ◇ *praet* 3 *sg* *m* obiatował (1). ◇ [3 *pl* *m* *pers* obiatowali. ◇ *fut* 3 *pl* obiatować będziecie.] ◇ *imp* 2 *pl* obiatujcie (1). ◇ [*con* *sg* 3 *m* *by* obietował.] ◇ [*pass praes* 3 *pl* obiatują się.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Składać Bogu w ofierze, ofiarować; offerre, sacrificare Vulg [co] (2): A gdy Cielcá obiatował modląc fie zá fię y zá poǫpolńtvo [Cumque obtulerit vitulum et oraverit pro se et pro domo sua Vulg Lev 16/6] dwa Kozły poŝtawił we drzwiach domu Bożego ŝwiádectwá/ puŝcił lofy ná obudwu BielKron 38v; [Glosy II nr 84/186].

[*obietować komu*: I zwykł był chádzać on mąż Elkáná z miáłtá ŝwoiego/ ná pewne dni/ áby dáwał chwałę/ y offiáry obietował Pánu záłępow [*sacrificaret Domino exercituum*] w Sylo. Leop 1.Reg 1/3, Os 11/2 (Linde).]

Zwroty: »obiatować ofiarę, [obietę]; [ofiary obiatują się]« [szyk zmienny] (1): Nie obiátuycie więcey ofiar próżno. Zápalenie ich mam w brzytkości. BielKron 94; [et victimam a ny obiath bydlečých ku palenyu nec libabitis libamina anÿ obyathovacz bedzecze offiar mokrych/ iako oleyv wyna TomZbrudzBrul Ex 30/9, Lev 21/6; Que parabola est temporis instantis: iuxta quam munera et hostie offeruntur {(on był podobienńtvo/ nynyeyŝzego zakonv nowego, podle/ ktorego dary y offiary obiathvyvŝze)} Glosy II nr 84/186; Leop 1.Reg 1/3, 2.Mach 14/31 (Linde)].

[*»obiatować sam siebie«: Neque ut sepe offerat semetipsum: {(obiatoval ŝam/ ŝiebie)} Glosy II nr 84/191.*]

[*Szereg: »ofiarować a obiatować«: Báálimowi offiárowáli/ a Bálwanom obiátowáli [Baalim immolabant et simularis sacrificabant]. Leop Os 11/2 (Linde).*]

Synonim: ofiarować.

Cf OBIATAWANIE, [**OBIATOWANIE**], OBIATOWANY, **OBIATUJĄCY**